

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 20.

Z KRAKOWA DNIA 11 MARCA 1829 ROKU WRE SRODE.

Z Warszawy d. 4 Marca.

Kurs Listów Zastawnych
dnia 3 Marca 1829 r.

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych.

Żądano zł: 86 gr. 20

Płacono — 86 — 15

Na ostatnich targach Warszawskich płacono za korzec Żyta zł: od 10 do 11. — Pszenicy od 28 i pół do 35 i pół. — Jęczmienia od 8 do 9 i pół. — Owsa od 5 do 6. — Siana furę iednokonną od 10 do 17. — parokonną od 21 do 25. — Słomy furę od 5 do 7.

Z Petersburga d. 1 Lutego D. K.

(Z Dziennika Petersburgskiego.)

Hrabia de Fiquelmont, Rzeczywisty tawny Radca i Jenerał Major w służbie N. Cesarza Austriackiego, wysłany w nadzwyczajnem zleceniu przez Monarchę swego de N. Pana, miał wczoray zaszczyt otrzymać posłuchanie u N. Cesarzowej Jeymości, po czem Xiążę de Lichtenstein i Hrabia de Sallis, officerowie w służbie Austriackiej, będący przy boku Hrabiego de Fiquelmont, i

poprzedzającego dnia przedstawieni N. Cesarzowi Jmci, mieli zaszczyt bydź również przedstawionemi N. Cesarzowej Jeymości.

Radca Stanu Kiszelewski, Dyrektor kancelaryi Kapituły orderów Rossyyskich, otrzymał stopień Rzeczywistego Radcy Stanu.

Dnia 26 Grudnia sprowadzono do kwartantany w T flis 350,000 tomanów kontrybucyi Perskiej.

W tutejszey Gazecie handlowey czytamy co następuje: — "Charakterystyczny i można powiedzieć pomyslny bieg handlu zbożowego, szczególniej w tym roku (r. 1828) był widoczny. Powątpiewania, nagle podnoszenie się, bezzasadne upadanie, niepewność i niebezpieczeństwo wszelkiego rodzaju, były to ciągle zjawiska handlu zbożowego w krytycznych latach. Szczegolney wcale atoli natury handlu zbożowego przyczyna iest w jego stosunkach niezawisłych od innych gałęzi przemysłu. Na handel zbożowy wszystko wywiera swdwy wpływ, każdy się nim zajmuie i każdy i ań działa. Skutki zbiorów nie są w bezpośrednim związku z obrachowaniem publiczności, i ztąd to pochodzi, że ceny ustanawiane są podług tego, iak się potrzeba czuć daie, a nie podług przybliżonych naprzód obliczeń; ztąd też zdarza się, iż wprzód, nim niedo

statek pokaże się, nim się go spodziewać można było, ceny przewyższają miarę wpród, nim wszyscy zapewnią się o ich podwyższeniu. Gdzie każdy kupuje, a znaczna liczba sprzedaje, tam cena towarów może się niżyc i nawzajem nad wszelki stosunek podwyższyć. Ztąd pochodzą podskoki; spekulacyi i zabiegi posuwają towar do niepewnej wysokości, nieufność niża go na bezcen. Tylko niepodległe składy zboża, jak np. w Niderlandach i w rozmaitych innych portach, prowadzą interesa jeszcze podług kupieckich obrachowań, iednak także z wielkiem risico.

“W dawniejszych wiekach niekiedy głód uczuć się dawał. Zdaie się, że postęp uprawy, ziemniaki, zamiana płodów, bezpieczeństwo własności, zabezpieczyły Europę od prawdziwego głodu, lecz drożyzna być może.

“Człowieka rzadko zaspokoi przyrodzony bieg rzeczy i handlu zbożowego; nieprzystał na nim, lecz chciał naturze narzucić swoje systemata. Dla tego myśl zaprowadzenia umiarkowanej ceny zboża, bez względu na to, że czasowa drożyzna jest iedynym środkiem utrzymania i ożywienia rolnictwa, ogranicza działanie człowieka. Dwoma sposobami chciano ceny zbożowe przywieść do pewnej równowagi: naprzód przez systemata składowe, czyli tak nazwane greniers d'abondance (lepiej greniers de famine), powtóre przez systemata celne.

“Systemata składowe, gdyby się istotnie udały, podwyższałyby w dobrych latach niepotrzebnie cenę zboża, w siednich latach niżałyby ją przez sprzedaż ze składów, a w złych latach pozbawiłyby stosowney nagrody rolnika. Taki system osłabiając nadzieję rolnika, przyczynia się istotnie do upadku gospodarstwa i przyszłej drożyzny. Odnogą systematu składowego jest monopolium zboża.

“Uregulowanie handlu zbożowego przez systema celne, ma z iedney strony też same dążności, z drugiej zaś ma zie nowigo rodzaju. Gdyby nie było żadney pory roku, w ktoreyby morze zawsze i wszędzie zarównu nie było otwarte, gdyby kraie wydające zboże były tak nierozsądne i pozwalały dziewięć lat w śpichrzach gnić zbożu, ażeby w dziesiątym cokolwiek sprzedać przytaciołom systematu, wszystkoby upadło. Lecz ponieważ tak nie jest, więc systemat celny co do potrzeb pierwszego rzędu, będzie miał w skutku prawie następny stan rzeczy: żniwo jest niepewne, wątpliwe; z natury rzeczy długo trwa powątpiewanie, nie ufają wprawdzie zapasowi, lecz nie chcą robić niebezpiecznych spekulacyi. Tymczasem podnoszą się ceny. Rolnik uwiedziony niemi przywozi zbyt skrętnie na targ częstokroć najgorsze zboże. Z zagranicy także przybywa pewna ilość. Cena znow spada. Wszystko to pouważa niepewność; raz obawiają się drożyzny, drugi raz wyobrażenie niedostatku biorą za złudzenie. Jedna rzecz tylko w tem pewna, to jest: że się coraz więcej czasu traci. W końcu przemaga obawa i wszyscy cisną się do krajów zbożowych. Lecz czas po największej części minął, żniwa nadeszła, kraie nie nagromadziły zapasów, lub same miały nie dobre żniwa. Teraz każdy się śpieszy, przepłaca, a drogie zboże przybywa dopiero (jak po części w roku 1811) na miejsce przeznaczone wtenczas, kiedy już nowe żniwo znowu jest pomyślnie. Wtedy zjawiają się bankruci; kraj niestety stracił bez potrzeby część swojego majątku.

“Żadnego z tych nieszczęść nie można się chwycić w wolnym handlu zbożowym. Ceny będą takie, jakie być muszą; rządy zaś i państwa mogą się opiekować najładniejszami. Podług naturalnego biegu rze-

czy, spekulacye handlowe dostarczą pomału zapasu zboża; rolnictwo właśnie w tych latach, w których tego naybardziej potrzebuie, przez zbyteczny dowóz nie będzie pozbawione swoich dochodów, słowem wszystko zostanie w zakreślonym od natury obrębie. Oby przecie kiedyś ludzie nie chcieli być roztropięsi nad roztropanych! „

— Dnia 2. —

(Z Gazety Senackiej.)

Przez Naywyższy Ukaz J. C. Mości do Rządzącego Senatu pod dniem 17 Maia, szkoły Białoruskie wzięte są z pod wiedzy wydziału edukacyjnego Petersburskiego, i będą miały osobnego Kuratora, bezpośrednio zależącego od Ministra oświecenia, stałe mieszkającego w jedney Guberniy Białoruskich.

Rzeczywisty Radca Stanu Komstadius, mianowany Jeneralnym Intendentem drugiej armii, a Prezes Izby kryminalney Bessarabskiej, Radca Stanu Kurik, mianowany polowym Jeneralnym Mistrzem prowiantów tejże armii.

Sprawujący obowiązki Sekretarza Stanu Rady Państwa, Radca Tajny Słobedski, mianowany Członkiem Kommissyi prośb, z zachowaniem pobieranego dotąd wyznaczenia.

Radca Tajny, Senator Bezobrazow, na własną prośbę uwolniony od obowiązków Gubernatora Cywilnego Petersburskiego.

Rzeczywisty Radca Stanu Chrapowicki, Gubernator Cywilny Niżehorodski, mianowany Gubernatorem Cywilnym Petersburskim.

Rzeczywisty Radca Stanu Chrapowicki, Gubernator Cywilny Smoleński, na własną prośbę uwolniony od tego urzędowania.

Gubernator Cywilny Moskiewski, Rzeczywisty Radca Stanu Bezobrazow, na własną prośbę uwolniony zupełnie ze służby, z pensyą dożywotnią po 1000 rubli na rok.

— Dnia 6. —

(Z Dziennika Petersburskiego.)

Dnia 4 b. m. Baron Beaulieu de Marçonnay, Wielki Podczaszy Dworu Oidenburskiego, miał honor bydź przypuszczonym do złożenia pożegnania N. Cesarzowi Jegomości.

Przez Naywyższy dyplomata pod dniem 17 Stycznia r. b. N. Cesarz Jegomość raczył nayłaskawiey Jenerała Majora inżynierów, dowódcę okręgu inżynierskiego Dunayskiego Lechnera, mianować Kawalerem orderu S. Anny Iwszey klasy, za odznaczącą się gorliwość tego Jenerała, okazaną w wypełnieniu szczególnych poleceń podczas terażniejszey kampanii przeciw Turkom. Teyże daty mianowany jest Kawalerem orderu S. Anny Iwszey klasy, Jenerał Major Ditrichs Iwszy, Naczelnik osad artyleryjskich okręgu Kijowskiego, w nagrodę odznaczącej się gorliwości w czasie dostarczania do woyska działającego ładunków do broni ognistej i zapasów żywności.

Przez Naywyższy dyplomata pod dniem 21 Stycznia, N. Cesarz Jmć raczył nayłaskawiey Jenerała Porucznika Weselickiego, Naczelnika sztabu oddzielnego Korpusu Orenburskiego, mianować Kawalerem orderu S. Włodzimierza 2giey klasy.

N. Cesarz Jegomość, uznawszy za dobrą, dać urząd pełnomocnego Prezesa Dywanów Xięstw Multan i Wołoszczyzny, Kijowskiemu Wojeńnemu Gubernatorowi, Jenerałowi Porucznikowi Żeltuchinowi, naywyżey rozkazać mu raczył, przez czas niebytności swojej, powierzyć zarządy Gubernii Kijowskiej tamiecznemu Gubernatorowi Cywilnego.

N. Cesarz Jegomość przez Naywyższy Ukaz do Kapituły orderów pod dniem 6 Grudnia r. z., na okazanie zadowolenia swego Prezydującemu w Kollegium Duchownem

Rzymsko-Katolickiem, Biskupowi Michałowi Piwnickiemu, Członkowi jego Biskupowi Ignacemu Pawłowskiemu, i Prezesowi Kon-systorza Grecko-Unickiego Litewskiego Protoiereiowi Katedralnemu Antoniemu Tupalskiemu, rzączył najłaskawiey policzyć, Biskupa Piwnickiego do orderu S. Włodzimierza 3ciey klasy, a Biskupa Pawłowskiego i Protoiereia Tupalskiego do orderu S. Anny 2giey klasy.

Do Nru 4go Gazety Senackiey roku bie-żącego przyłączona jest, Naywyżey potwier-dzona dnia 8 Grudnia roku zeszłego 1828, Ustawa dla Gimnazyów, oraz Szkół powia-towych i parafialnych, zostających pod wie-dzą Uniwersytetów: Petersburgskiego, Mo-skiewskiego, Kazańskiego i Charkowskiego. Według tey ustawy, bądzie w Petersburgu i Moskwie po trzy gimnazyja: w Kazaniu dwa; w innych miastach Gubernialnych po ie-dnem. Szkół powiatowych: w Petersburgu 7; w Moskwie 3; prócz tego, we wszystkich tych wydziałach 365. Do tego wyliczenia nie wchodzą szkoły powiatowe w Ziemiach Woysk Dońskiego i Czarnomorskiego, i w Georgii. Szkoły parafialne założone byđź mają wszędzie, gdzie ku temu następują się środki.

Cel urządzenia gimnazyów Gubernial-nych o 7 klassach jest dwoiaki: podać spo-soby odpowiedniego ich powołaniu wychowa-nia tym młodzieńcom, którzy nie zamierza-ją lub nie mogą kończyć nauk w Uniwersy-tetach, a gotujących się udać do nich opa-trzyć w niezbędne do tego wiadomości po-przednicze. Przy gimnazyjach są ustanowie-ne pensyie, dla podania mieszkającym w Gu-berniach urzędnikom i obywatelom stanu szlacheckiego środków do przyzwolitego wy-chowania swych dzieci, bez wielkich na to wydatków.

Szkoły powiatowe o 3ch klassach otwar-te są dla wszystkich stanów; w szczególno-ści na to przeznaczone, ażeby dzieciom ku-pców, rzemieślników i innych obywateli miejskich, razem ze środkami najlepszego ukształcenia moralnego, dostarczyć tych wiadomości, które, według sposobu ich życia, potrzeb i zatrudnień, mogą im byđź naypo-żyteczniejszemi.

Celem szkół parafialnych jest rozsze-rzać początkowe, lub mniej więcej każde-mu człowiekowi potrzebne wiadomości mię-dzy ludźmi nayniższego nawet stanu. Spo-sób uczenia w szkołach parafialnych może byđź dwoiaki: zwyczajny, lub według meto-dy Lankastra.

Do tey ustawy przydane są etaty gimna-zyów i szkół powiatowych. Utrzymanie ich i pensyie dla urzędników postanowione są dostateczne. Dyrektor gimnazyum w Peters-burgu bierze 3000 rubli na rok; w Moskwie 2700 rubli; w Guberniach pierwszego od-działu 2500 rubli, drugiego 2250 rubli, trze-ciego 2000 rubli. Inspektor w Petersburgu 2500 rubli; w Moskwie 2500; w Guberni-ach: 1go oddziału 2000 rubli, 2go 1800 ru-bli, 3go 1600 rubli. Wszystkich summ wy-znaczono: na 48 gimnazyów 1,276,870 rubli; na 315 szkół powiatowych: 1,534,196 rubli; na zakłady naukowe w obwodzie Kaukazkim i w ziemi woyska Czarnomorskiego 39,600 rubli; na dwie szkoły parafialne w Peters-burgu 2460 rubli; na powiększenie kapitału pensyynego dla urzędników szkolnych 50,000 rubli; na wydział przysposobienia nauczycie-li Tatarskich do gimnazyum Tauryckiego 8500 rubli. W ogóle 2,853,145 rubli.

Sławny Wirtuoz Romberg przybył do tuteyszey stolicy.

N. Pan pozwolił był powrócić do Ana-tolii wszystkim żonatym Turkom zabranym do niewoli w Anapie; tylko Basza i syn ie-

go, dla rozmaitych okoliczności, opóźnili swoby powrot do oyczyzny. Żona syna tego Baszy nie mogąc się doczekać powrotu męża, napisała następujący list do Teodozyyskiego rządcy, Rzeczywistego Radcy Stanu Kaznaczewa: — “Do najpocześniejszego, najwspanialszego, najwyższego Jenerała! Codziennie, co minuta błagam Boga, ażeby zachował drogie życie wasze. To życzenie, te modły do Boga wychodzą nieustannie z ust tych, którychście zwrócili rodzinom. Tyśiące ludzi błogosławia imie wasze! pospieszam i ja do was z prośbą o powrócenie mi męża, przyjaciela duszy moiej Elim-Beja! Już trzy lata jak mnie opuścił. Łzy moie i płacz otaczających mnie dzieci nadwątlily zdrowie nasze i przybliżaia nas do zgonu! oprócz was nie mam innej na świecie nadziei; wy tylko ulżyć możecie żalości moiej i uwolnić nas od grobu! Człowiek stworzony jest z uczuciem do działania dobrego. Proszę was zdziałaćcie dobrze dla dzieci moich; błagam was, pozwólcie Elim-Bejowi przybyć do Trebizondy. Dobrodziejstwo to będzie wiecznym pomnikiem wdzięczności dla osoby waszey w duszy moiej. Nie odrzucaycie, nie odrzucaycie smutney prośby żony i matki; powróćcie mi moiego Elim-Beja! Wielkomyślność duszy waszey tego od was wymaga. Ja domagam się od was Elim-Beja; znajdziecie sposobność odesłania go do mnie. W tej mierze nie znam nikogo oprócz was. Nie odrzucaycie prośby nieszczęśliwey żony i utrapioney matki. — W Trebizondzie dnia 17 Sefera 1244 (5 Sierpnia 1828). (podpisano) *Dżemille-Halim* żona Elim-Beja.,,

Z *Odessy d. 2 Lutego.*

(Z Dziennika Odeskiego.)

Dnia 15 z. m. Najwyżey potwierdzone Towarzystwo gospodarstwa wiejskiego Ros-

sy południowey miało trzecie posiedzenie swoje pod prezydencyją Hrabiego M. S. Wołrońcowa. Na tem posiedzeniu, między innymi uwagami o przemyśle rolniczym, zastanawiały szczególniey następujące podania: a) P. Kortacego o rozstrzygnienu niektórych bardzo ważnych pytań względem hodowania owiec; b) P. Sikara o użyciu chloryny w chorobach bydłecych; c) P. Demolla o zaprowadzeniu sochy Belgickiey i rozwiązaniu: który z różnych gatunków zboża korzystniey jest siać w Guberniach Noworossyyskich? P. Lewszin czytał opisanie doświadczeń, robionych we Francyi nad uprawą pszenicy Taganrogsckiey. Potem było uczynione Towarzystwu uwiadomienie, otrzymane od Majora inżynierów Hauy o wynalezioney przezeń machinie do żęcia zboża. Posiedzenie było zamknięte przez wybranie na członków czynnych Towarzystwa osób następujących: Tauryckiego Gubernatora Cywilnego Naryszkiina, Jenerała Porucznika Ponseta, Radcy Taynego Stevensa, J. A. Stępkowskiego, M. J. Lexy, M. M. Kiriakowa, P. J. Keppana, Monier i Żerebka.

Tęgoż dnia.

Jenerał Major Xiążę Łopuchin i Jenerał Major Potier, przybyli do miasta naszego.

Dnia 2 z. m. żona pewnego Greka, nazwiskiem Aslanowa, mieszkającego w Kerczu, powiła szczęśliwie trzy córki, zdrowe i mocnego składu, którym na chrzcie dano imiona Rossyyskie trzech cnot teologicznych, to jest: Wiara, Nadzieja, Miłość.

Z *Paryża d. 23 Lutego.*

Bal, który Xżę Orleanu wczoray w wieczór dał w Palays-Royal, był nader świetny. Znaydowały się na nim Delfinowa i Xiążna Berry. U ostatniey zapowiedziany jest na

dnia 2 Marca przepyszny bal. Dwór znawdować się na nim będzie w ubiorach dworu Franciszka II. Wyrachowano, iż każdy bal przez Xiężną Berry dany, puszcza w obieg w Paryżu najmniej 300,000 Fr.

Rozporządzeniem Królewskiem z dnia 22 b. m. Jenerał Murgr. Maison, Par Francyi i dowódca wyprawy do Morei, wyniesiony został na Marszałka Francyi, a Naczelnik głównego sztabu, Baron Durieu, na Jenerała porucznika, Pułkownicy Trezel, Cubieres, Margr. Faudoas i La Hitte na Jen. majorów, zaś Vicebrabia Tyburcy Sebastiani i Baron Higonnet otrzymali komanderskie krzyże orderu Ludwika, a Marszałek polny Schneider wielki krzyż Legii honorowej.

Przez dwie sztafety nadeszły doniesienia od Jenerała Maison pod dniami 19 i 23 Stycznia. Na ówczas osadzone przez woyska Francuzkie miasta Greckie zaczęły wydobywać się z grózków, okazać ducha życia i czynność. Ślady morowego powietrza zniknęły zupełnie. Stan zdrowia woyska był zaspokajający. — Prywatny list z Eginy pod dniami 17 Stycznia opisuje zadziwiająca szypkość, z jaką zburzona Morea z swych popiołów powstała. Po dwa razy zburzone Argos jest na nowo zabudowane. W Trypolizy stoi już wiele nowych domów. W Eginie znajduje się wiele uszłych Rumeliotów w największej nędzy. Moreanie pragną, aby Thebais, Attyka, &c. przyłączone ni były do Morei i nieszczęśliwey oazy nie wroczone. — Dnia 30 Stycznia nowy oddział żandarmów popłynął do Morei. Fregata Wenus i 11 przewozowych statków przywiozły z Morei do Marselii pułki 35 i 46. W arsenale Tułońskim czynione są ciągle uzbrajania.

Arcebiskup Paryzki wydał z powodu śmierci Ojca S. List pasterski, w którym między innymi nagania bardzo wydaną niedawno

xiążkę przez znanego X. La Mennais o powadze duchowney.

Deputowani Burosse i Brusset (z prawego środka) mianowanemi zostali prefektami.

Dziennik Handlowy napomina przyjaciół konstytucyi, aby na teraz zaniechali oskarżenia przeszłych Ministrów, gdyż, lubo każdy jest przekonany o ich winie, ale rzecz powinna lepiej dojrzeć.

Dziennik *le Messager* wyraża: „Jedno z pism tutejszych doniosło, że Poseł Rossyjski, Hr. Pozzo di Borgo, uwiadomił gabinet Francuzki o zamiarach rządu swojego prowadzenia dalej wojny z Turcyą, że w tym celu miał posłuchanie u Króla, i że Hr. Portalis uwiadomił nawzajem rzeczónego Posła o czynionych w Tulonie uhraniach. — Jestostoiny upoważnionemi do zaprzeczenia tych twierdzeń, gdyż żądanie z nich niema nawet cienia prawdy.”

Syn byłego Ministra Hr. Villele zaślubił się z córką Bankiera Lafite.

Z Rzymu d. 14 Lutego.

Dziennik tutejszy z dnia 11 b. m. uśmiecił o zejściu z tego świata w dniu poprzedzającym Jego Świątobliwości Papieża Leona XII. następującą bliższą wiadomość: „Oyciec S. zachorował w dniu 5 wieczorem na zatrzymanie uryny; w nocy choroba się pogorszała, i pomimo lekarstw użytych przez lekarzy spiesźnie zwołanych, coraz bardziej w dniu 6 i 7 wzmagala się. W dniu 8 cokolwiek sfolgowała, i poczęto mieć nadzieję, że dostoiny chory powróci do zdrowia. Lecz wieczorem tegoż samego dnia pogorszyło się na nowo choremu, a w dniu 9 niebezpieczeństwo było tak wielkie, że sam Oyciec S. życzył sobie przyjąć ostatnie Sakramenta, które mu też dał spieszący tegoż dnia Pod-

komorzy, Monsignor Alberto Barbolani. Niebawem po przyjęciu ostatnich Sakramentów, żądał J. Świątobliwość, aby mu tajny Jasnóżnik, Monsignor Giovanni Soglia, Arcybiskup Efezki, dał ostatnie Olejem S. pomazanie i łączył modły swoje, z wielkiem nabożeństwem i skruczą do tych, które Kościół przy rozdawaniu tego Sakramentu przepisał. Tymczasem Sekretarz Stanu Kardynał Bernetti, odebrał bolesną wiadomość o niebezpiecznym stanie Ojca S., i takową udzielił Kardynałowi della Somaglia, Dziekanowi S. Kollegium, Kardynałowi Wikaryuszowi Zurlo, i ciału dyplomatycznemu. Kollegium S. udało się natychmiast do pałacu Watykańskiego, dla zawiadomienia się osobiście o stanie zdrowia Ojca S. W. Penitencyaryusz, Kardynał Castiglioni, wszedł do pokoiów dotychczasowego chorego, dla poświęcenia swojej okolicy jego staranności. Duchowieństwo na rozkaz Kardynała Wikaryusza, który zalecił wystawić Przenajświętszy Sakrament w kościołach patryarchalnych: Laterańskim, na Watykanie i w Liberiana, zaintonowało modlitwę: *Pro infirmo Pontifice morti proximo*, a wraz zakazano wszystkie publiczne widowiska. Wieczorem dnia tego, dostojny chory, który dotąd miał przytomność, wpadł w głęboki sen, i w dniu 10 Lutego rano o godzinie 9 1/4 (15 3/4 Rzymskiej) po długim i łagodnym śnie przemógł się do wieczności dla odebrania nagród sprawiedliwych. Na wiadomość o śmierci J. Świątobliwości Leona XII. zwołał Kardynał Galeffi, Podkomorzy Świętego Kościoła Rzymskiego, Trybunał Izby Apostolskiej i wraz z nim udał się o 1 1/2 z południa do pałacu Watykańskiego. Wszedłszy do pokoiów, gdzie się znajdowało ciało, ukląkł, aby za zmarłego pomodlić się, a potem pokropił je wodą święconą. Potem przystąpił bliżej, dla przypatrzenia

dokładniej ciału, podczas, gdy dwaj strażnicy odsłoniли twarz zmarłego. Kardynał Podkomorzy poznawszy w zmarłym Ojca S. otrzymał od Mistrza Kamery (Maestro di camera) pierścień rybacki noszony przez zmarłego, poczem Notaryusz Kamery odczytał natychmiast dokument świadczący o śmierci. Tu Kardynał otoczony gwardyją Szwajcarów powrócił do swojego pałacu. Na rozkaz Senatora Rzymu uderzono w wielki dzwon Kapitolu, iako też w inne dzwony Stolicy święta katolickiego, dla oznajmienia mieszkańcom o śmierci głowy Kościoła. Wieczorem dnia tegoż, Dziekan Kollegium S. zebrał u siebie kongregacją obecnych w Rzymie Kardynałów, którzy są szefami obydwóch stanów duchownych (Xięży i Dyaconów) w Kollegium Kardynałów (Kardy: Forza i Cacciapiatti), na której to kongregacyi znajdował się także Sekretarz Kollegium Kardynałów Monsignor Polidori. — Dzisiaj rano Senat Rzymski, zwołał milicyą Kapitołńską i różnych przełożonych policyi, i wysłał Pułkownika straży policyjney dla otworzenia nowych więzień i więzienia w Kapitolium, w których znajdowali się zbrodniarze za mniejsze przestępstwa osadz ni.,,

- Z Włoch d. 20 Lutego.

N. Król Jmć Bawarski przybył dnia 15 Lutego do Bononii, i po przeprężnieniu koni, udał się przez Ankonę w dalszą do Rzymu drogę.

Dnia 5 Lutego Xiężna Salerno, z domu Arcyksiężna Austriacka, wydała na świat w 8mym miesiącu brzemienności niezwygłego Xięcia. Przy tem smutnem zdarzeniu Dwór cieszy się przynajmniej tem, że Wysoka Położnica znajduje się w dobrym stanie zdrowia.

dnia 2 Marca przepyszny bal. Dwór znajdować się na nim będzie w ubiorach dworu Franciszka II. Wyrachowano, iż każdy bal przez Xiężną Berry dany, puszcza w obieg w Paryżu najmniej 300,000 Fr.

Rozporządzeniem Królewskiem z dnia 22 b. m. Jenerał Mirgr. Maison, Par Francyi i dowódca wyprawy do Morei, wyniesiony został na Marszałka Francyi, a Naczelnik głównego sztabu, Baron Durieu, na Jenerała porucznika, Pułkownicy Trezel, Cubieres, Margr. Faudoas i La Hitte na Jen. majorów, zaś Vicebrabia Tyburey Sebastiani i Baron Higonet otrzymali komanderskie krzyże orderu Ludwika, a Marszałek polny Schneider wielki krzyż Legii honorowej.

Przez dwie sztafety nadeszły doniesienia od Jenerała Maison pod dniami 19 i 23 Stycznia. Na ówczas osadzone przez woyska Francuzkie miasta Greckie zaczęły wydobywać się z grózków, okazać ducha życia i czynność. Ślady morowego powietrza zniknęły zupełnie. Stan zdrowia woyska był zaspokajający. — Prywatny list z Eginy pod dniami 17 Stycznia opisuje zadziwiająca szybkość, z jaką zburzona Morea z swych popiołów powstała. Po dwa razy zburzone Argos jest na nowo zabudowane. W Trypolizy stoi już wiele nowych domów. W Eginie znajduje się wiele uszłych Ruinelotów w największej nędzy. Moreanie pragną, aby Thebais, Attyka, &c. przyłączone ni były do Morei i nieszczęśliwej owozynie wroczone. — Dnia 30 Stycznia nowy oddział żandarmów popłynął do Morei. Fregata Venus i 11 przewozowych statków przywiozły z Morei do Marselii pułki 35 i 46. W arszenale Tułońskim czynione są ciągle uzbrajania.

Arcybiskup Paryzki wydał z powodu śmierci Oycy S. List pasterski, w którym między innymi nagania bardzo wydaną niedawno

xiążkę przez znanego X. La Mennais o powadze duchowney.

Deputowani Burousse i Brusset (z prawego środka) mianowanemi zostali prefektami.

Dziennik Handlowy napomina przyjaciół konstytucyi, aby na teraz zaniechali oskarżenia przeszłych Ministrów, gdyż, lubo każdy jest przekonany o ich winie, ale rzecz powinna lepiej dojrzeć.

Dziennik *le Messager* wyraża: "Jedno z pism tutejszych doniosło, że Poseł Rossyjski, Hr. Pozzo di Borgo, uwiadomił gabinet Francuzki o zamiarach rządu swojego prowadzenia dalej wojny z Turcyją, że w tym celu miał posłuchanie u Króla, i że Hr. Portalis uwiadomił nawzajem rzeczónego Posła o czynionych w Tulonie uhrajaniach. — Jesteśmy upoważnionemi do zaprzeczenia tych twierdzeń, gdyż żadne z nich niema nawet cienia prawdy."

Syn byłego Ministra Hr. Villele zaślubił się z córką Bankiera Lafitte.

Z Rzymu d. 14 Lutego.

Dziennik tutejszy z dnia 11 b. m. uśmiecił o zeyściu z tego świata w dniu poprzedzającym Jego Świątobliwości Papieża Leona XII. następującą bliższą wiadomość: "Oycieo S. zachorował w dniu 5 wieczorem na zatrzymanie uryny; w nocy choroba się pogorszała, i pomimo lekarstw użytych przez lekarzy spiesznie zwołanych, coraz bardziej w dniu 6 i 7 wzmagala się. W dniu 8 cokolwiek sfolgowała, i poczęto mieć nadzieję, że dostoiny chory powróci do zdrowia. Lecz wieczorem tegoż samego dnia pogorszyło się na nowo ohoremu, a w dniu 9 niebezpieczeństwo było tak wielkie, że sam Oycieo S. życzył sobie przyjąć ostatnie Sakramenta, które mu też dał spiesznie lego tajny Pod-

komorzy, Monsignor Alberto Barbolani. Niebawem po przyjęciu ostatnich Sakramentów, żądał J. Świątobliwość, aby mu tajny Jakuźnik, Monsignor Giovanni Soglia, Arcybiskop Efezki, dał ostatnie Olejem S. pomazanie i łączył modły swoje, z wielkiem nabożeństwem i skruchą do tych, które Kościół przy rozdawaniu tego Sakramentu przepisał. Tymczasem Sekretarz Stanu Kardynał Bernetti, odebrał bolesną wiadomość o niebezpiecznym stanie Oycy S., i takową udzielił Kardynałowi della Somaglia, Dziekanowi S. Kollegium, Kardynałowi Wikaryuszowi Zurlo, i ciału dyplomatycznemu. Kollegium S. udało się natychmiast do pałacu Watykańskiego, dla zawiadomienia się osobiście o stanie zdrowia Oycy S. W. Penitencjaryusz, Kardynał Castiglioni, wszedł do pokoiów dotychczasowego chorego, dla poświęcenia swojej okolicy jego staranności. Duchowieństwo na rozkaz Kardynała Wikaryusza, który zalecił wystawić Przenajświętszy Sakrament w kościołach patryarchalnych: Laterańskim, na Watykanie i w Liberiana, zaintonowało modlitwę: *Pro infirmo Pontifice morti proximo*, a wraz zakazano wszystkie publiczne widowiska. Wieczorem dnia tego, dostojny chory, który dotąd miał przytomność, wpadł w głęboki sen, i w dniu 10 Lutego rano o godzinie 9 1/4 (15 3/4 Rzymskiej) po długim i łagodnym śnie przemiósł się do wieczności dla odebrania nagród sprawiedliwych. Na wiadomość o śmierci J. Świątobliwości Leona XII. zwołał Kardynał Galeffi, Podkomorzy Świętego Kościoła Rzymskiego, Trybunał Izby Apostoelskiej i wraz z nim udał się o 1 1/2 z południa do pałacu Watykańskiego. Wszedłszy do pokoiów, gdzie się znajdowało ciało, ukląkł, aby za zmarłego pomodlić się, a potem pokropił je wodą święconą. Potem przystąpił bliżej, dla przypatrzenia

dokładnie ciała, podczas, gdy dwaj słubni odłonili twarz zmarłego. Kardynał Podkomorzy poznawszy w zmarłym Oycy S. otrzymany od Mistrza Kamery (Maestro di camera) pierścień rybacki noszony przez zmarłego, poczem Notaryusz Kamery odczytał natychmiast dokument świadczący o śmierci. Tu Kardynał otoczony gwardyją Szwajcarów powrócił do swojego pałacu. Na rozkaz Senatora Rzymu uderzono w wielki dzwon Kapitolu, iako też w inne dzwony Stolicy święta katolickiego, dla oznajmienia mieszkańcom o śmierci głowy Kościoła. Wieczorem dnia tegoż, Dziekan Kollegium S. zebrał u siebie kongregacją obecnych w Rzymie Kardynałów, którzy są szefami obydwóch stanów duchownych (Xięży i Dyaakonów) w Kollegium Kardynałów (Kardy: Forza i Cacciapiatti), na której to kongregacyi znajdował się także Sekretarz Kollegium Kardynałów Monsignor Polidori. — Dzisiaj rano Senat Rzymski, zwołał milicyą Kapitolńską i różnych przełożonych policyi, i wysłał Pułkownika straży policyjney dla otworzenia nowych więzień i więzienia w Kapitolium, w których znajdowali się zbrodniarze za mniejsze przestępstwa osadz. „

- Z Włoch d. 20 Lutego.

N. Król Jmć Bawarski przybył dnia 13 Lutego do Bononii, i po przeprzagnieniu koni, udał się przez Ankone w dalszą do Rzymu drogę.

Dnia 5 Lutego Xiężna Salerno, z domu Arcyksiężna Austriacka, wydała na świat w 8mym miesiącu brzemienności niezwygłego Xięcia. Przy tem smutnem zdarzeniu Dwór cieszy się przynajmniej tem, że Wysoka Położnica znajduje się w dobrym stanie zdrowia.

— 235 —

Z Madrytu d. 12 Lutego.

Król zapytać się kazał każdego członka Rady Kastyljskiej o zdanie względem powszechnego przebaczenia, i zapewnić możemy, że większość zdań była za tem środkiem; lecz odtąd nie wiadomo: na czem się rzecz zachaczyła.

Z powodu pisma Doktora Pym o gorączce Bulam (Afrykańskiej), iaką znamienne bytż ostatnią w Gibraltarze chorobę, w którym twierdzi, że osoby raz przetrwawszy tę chorobę, więcey się nią nie zarażają. Aże w Gibraltarze znajduje się jeszcze 6000 osób, które tę chorobę w latach 1804, 1813 i 1814 wytrzymały, i nie słyhać aby teraz która zapadła, przeto Gubernator Gibraltaru, Jenerał Don, nakazał Doktorowi Pym, aby wezwał na kommissyją do rozpoznania dokładniey tey choroby 4 z głównego sztabu lekarzów, z przybraniem obecnych tu lekarzów Francuzkich.

Z Lizbony d. 7 Lutego.

Don Miguel dawał onegday pierwszy raz po swoim przypadku w pałacu Bembosta posłuchania, i po godzinie 4 powracał przez Rocio i ulicę Aurea do swojego mieszkania. Pokazanie się jego nie zrobiło jednak żadnego wrażenia: nikt go nie witał i żaden nie dał się słyszeć okrzyk.

P. Belfort nie przybył tu dla złuzowania Intendenta policyi, ale do jego pomocy, ponieważ ieden niemoże wydołać coraz bardziej mnożącym się sprawom. Zamiast iednego mamy więc dwóch prześladowców, z których ostatni jest niemniej surowy zwłaszcza, iż należy do stronników Królowey wdowy, której wpływ zaczena znowu wzrastać. Nikt sobie nie wystawi, iaki tu prze-

strach panuje: nikt nie śmie z domu wyruszyć lub słowo przemówić. Konstytucyoniści pokładają nadzieję w mowie Króla Angielskiego w Parlamencie, i spodziewają się, że ten Monarcha położy koniec ich niepowinnemu położeniu.

Z Londynu d. 17 Lutego.

J. K. Wysokość Xiążę Kumberlandyi (brat J. K. Mci) przybył tu w Sobotę z stałego lądu i rozmawiał długo z Xciem Wellington. Niektóre pisina utrzymują, iż Xiążę ten stanie na czale przeciwników sprawy Katolików, a inne twierdzą, iż wspierać będzie wniesienie od rządu.

W Sobotę wyjechał N. Król Jmć pierwszy raz na przejazdkę od przeniesienia się do zamku Windsorskiego.

Dziś nastąpiło w Izbie niższej Parlamentu 3cie odczytanie bilu znoszącego tajne Związki w Irlandyi, który przeszedł z matemi admanami i w Izbie wyższej był już pierwszy raz odczytany.

Mowca niższej Izby pewnie wyniesiony zostanie na Para i będzie za sprawą Katolików głosował.

Młoda Królowa Portugalska zaślubiła znowu niedawno.

Szkodę, którą szaleniec Martin przez spalenie Katedry w Jorku zrządził, podają do 50,000 Fs.

Deputowany do Stanów Portugalskich Borges przybył z Lizbony do Falmutu.

Onegday i wczoray odbyły się gabinetowe rady.

Do Bristol przybył kupiecki okręt z Terceiry, ale żadnych nie przywiózł listów. Mówią, że Ministrowie zniesli stanowisko pod Terceirą i zabronili czynić wychodniom Portugalskim w wyjądowaniu przeszkody.

DODATEK

DO N^{ro} 20.1

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 11 MARCA 1829 ROKU WE SRODE.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr z reduk: na 0° z.	Therm: czyli stop.zim i ciepła	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
Marc: god: 7	cali lin: 27 4, 230	stopnie — 3. 3	stop: 93	Poludniowy słaby	Pochmurno	
12	" 3, 489	+ 5. 5	70	" "	Chmury	
7. 3	" 2, 730	+ 5. 3	70	Zachodni słaby	Pogoda z chmur:	
9	" 2 840	+ 0. 8	87	" mocny	" "	
8. 7	27 3 129	+ 0. 4	92	Polud: Za. średni	Pochmurno	W nocy śnieg.
12	" 3, 556	+ 2. 9	80	Zachodni średni	" "	
3	" 3, 416	+ 2. 6	76	" "	" "	
9	" 3, 582	+ 0. 4	89	" słaby	" "	Śnieg.
9. 7	27 2, 676	+ 0. 5	87	Zachodni mocny	Pochmurno	
12	" 2, 313	+ 4. 2	72	" "	Chmury	
3	" 1 936	+ 5. 0	70	" średni	" "	
9	" 1, 870	+ 0. 9	85	" mocny	Pochmurno	

J. K. Steczkowski, A. O. A.

— Z Krakowa. —

Dziewian Wydziału Prawa i Administracyi Uniwersytetu Jagiellońskiego

Podaje do wiadomości, iż JP. Józef Słoniński, Magister Obojga Praw po skutecznionych trzech ścisłych z Nauk Prawnych examinach, po napisaniu Rozprawy i odbytej w dniu 7 Marca r. b. publiczney dyspacie, otrzymał stopień Obojga Praw Doktora.

W Krakowie dnia 9 Marca 1829 roku.

Adam Kizyżonowski,
Dziewian Wydziału Prawa.

Papier Egipski, wolumen długości 6 łokciowej, darowany przez JP. Senkowskiego Uniwersytetowi Krakowskiemu, na rozkaz JW. Kuratora Hrabiego Załuskiego litografowany z rysunku JP. Lewickiego, a druku JP. Wyszkwowskiego na 4ch arkuszach folio na papierze welinowym, z tytułami do 8 łokci długości wynoszący. Cena 12 zł. Pol. jest do sprzedania po wszystkich Księgarniach Krakowskich.

Papier tenże Egipski należy do liturgicznych pism, zapewne w n umii znalezionej.

Pierwsze 4ry kolumny zawierają sąd duszy zmarłego X. Egipskiego Tesot czyli Tsot, a potem idzie text charakterem Egipskim w kolumnach rozmaitey wielkości dwudziestu trzech. W textcie są hymny na cześć Bogów i modły do nich, iak się zdaie wypisane z księgi liturgicznej i pospolitey, gdzie obrządki i modły dla dusz zmarłych podług stanu ich przepisane były. W pierwszej kolumnie hieroglificzney przeprawia się na łódce z lewey ku prawey stronie Duch mądrości, Geniusz siedząc we środku łódki, trzymający w ręku łak batry, iak za zwyczaj u Egipcyan, za nim w tyle sternik, a przed nim na przodzie łódki trzy jastrzębie. Przed łódką trzy Geniusze, a czwarty w drugiej kolumnie, Wspaniały, Ochraniający, Miłujący i Mądry. Ci czterey Geniuszowie stoją za trzema Bóstwami, które na znak nieśmiertelności swojej mają w ręce prawey krzyż z rękoiścią nie wielki, iak Nilom, a lewą czasem oznacza, gdy i Nil był bóstwem, a w lewey ręce łaskę. Tak owe Geniusze, iak te Bóstwa towarzyszą Osirysowi największemu Bóstwu zasiadającemu w trzeciej kolumnie do sądów nad duszą zmarłego. Przed niem ołtarzyk, za tym, z twarzą ku Osirysowi obróconą Taut z jastrzębim obliczem zapisnie na woluminie imię zmarłego. Za nim stoi zmarły Xiądz Tesot z podniesionemi do Nieba rękami modląc się, mąż usprawiedliwiony; syn Onchaspisa oycy i Ptunst czyli Ptfunst matki (po Grecku może Petubartis zwaney). Za nim Izys i Hatbor z łaską w lewey, a z pomienionym krzyżem w prawey ręce stoją na znak usprawiedliwienia iego. Pochwały X. Tesote przekonać mogą o iego usprawiedliwieniu po śmierci, a cnotliwym postępowaniu za życia swego.

Z temi 4 kolumnami papier nasz Egipski zawiera ogółem 27 kolumn:

Część tego wykładu winniśmy JP. Seyfartz Professorowi w Lipsku, który wstępniac w ślady Spohna udoskonalił sam sposób czytania pism Egipskich. Zwiedził onprzez lat trzy, Włochy, Francyją, Anglią i Niemoy całe dla oglądania tamecznych papirusów i zebrał 21 Tomów pisma i znaczną liczbę odlewów; cały zbior zaś swój zamyśla sprzedać Towarzystwu lub Uniwersytetowi iakiemu, za cenę, o którą z nim ułożyć się trzeba.

Z Londynu d. 20 Lutego.

Zdrowie J. K. Mci znajduie się teraz w dobrym stanie. Xżę Kumberlandy powrócił wczoray z Windsoru do Londynu.

Królowa Portugalska przejeżdza się często po okolicach. Onegdaj Margr. Barbacena odebrał w Laleham pismo od Cesarza Brazylji, potem udał się zaraz do Londynu i miał naradę z Margr. Palmella i Vicehrabią Itabaiana, po której powrócił do Laleham.

Dziś zgromadził się gabinet w wydziale spraw zagranicznych. Nadeszły pisma z Kanady, Malty i Lizbony. Ostatnie nie zawierają jednak nic nowego.

Gazeta *Morning-Chronicle* wnosi z częstych narad Lorda Granville z Ministrami, żeł on przeznaczony iest na posła do Stambułu.

List z Malty pod dniem 31 Grudnia zawiera z pewnego źródła wiadomość, że Posłowie trzech sprzymierzonych Mocarstw oznaczyli granice Grecyi. Na lądzie granica Grecyi ciągnąć się będzie od Arta do Volu; Cyklady nałpęcz także będą do Grecyi, a Scio i Mitelene pozostaną przy Turcyi. Względem Kandyi i Samos niemogli się Posłowie ugodzić. Wszelki prywatny majątek Turków w Grecyi i Greków w Turcyi będzie oszacowany i zapłacony. Rząd Grecki płacić będzie Sułtanowi 1 mill. 500,000 piastów haraczu.

Kapitan okrętu Leonidas, który dnia 28 Grudnia Vera-Cruz opuścił, przywiózł do Nowegojorku wiadomość: że stronnicy Guerrero i Santa Anna opanowali stolicę Meksyk i Prezydent (Victoria) Kongres i inne członki rządu ratować się ucieczką musieli. Alvarado i wiele innych prowincjonalnych miast oświadczyć się już miały za Guerrero. 800 jego stronników stało o 5 mil od Vera-Cruz i co chwila oczekiwano tam ich ataku. — Miasto Meksyk zrabowane zostało przez wojska Guerrero i rabunek dotknął najwięcej dawnych Hiszpanów; inni mieszkańcy i cudzoziemcy najmniej ucierpiełi, wszelako ilość rabunku do 3 mill. dolarów wynosi. Guerrero starał się jak najszybciej przywrócić porządek, co też nastąpić miało.

— Dnia 21. —

W obu Izbach Parlamentu niezaszło dotąd nic ważnego; trudnią się jedynie podawaniem prośbami przeciw i za żądaniem Katolików; lecz liczba pierwszych przewyższa daleko drugich.

Czysty dochód wielkiej Brytanii wynosił w roku zeszłym 55 mill: 187,124 Fs. 26 szyl: 11 1/2 penców, wydatki zaś wynosiły 49 mill: 336,973 Fs. 6 szyl. 7 3/4 pency. Było zatem nadwyżki 5 mill. 830,169 Fs. 10. szyl. i 3/2 pency.

Sąd pogrzebowy odbył tu dnia 1 b. m. posiedzenie, dla dościsła przyczyny śmierci zmarłej w tych dniach 13-letniej dziewczynki Małg: Howse, i okazało się, że obrzydłe skąpstwo i nieludzkie postępowanie Pani Ester Hibner było przyczyną śmierci nieszczęśliwego dziecka. Dziewczyna ta, wraz z 7 innymi swojego wieku trudniła się codziennie na taborycie wyszywaniem. Musiały o godzinie 2 lub 3 a najszybciej o 4 zrana wstawać, i nie chodziły nigdy spać przed godziną 11tą. Śniadanie ich składało się ze skibki chleba i cokolwiek mleka z wodą; obiad zaś stanowił trochę ziemniaków. Dzieci skarżyły się ciągle na głód i często odpowiedziano im, iż nawet na śniadanie nie zasłużyły. Nieraz z głodu iadły odkłady dla psów. W nocy sypiały w sukniach mających na sobie i prawie codziennie dostawały plagi. Zmarła została jeszcze przed śmiercią ze wschodów zepchniętą, a podczas choroby nie podano jej ani herbaty, ani lekarza nie sprowadzono, umarła więc z głodu i zaniedbania. Niektóre z dzieci uciec chciały, ale nie wiedziały gdzie, by im nie było wolno wyjść z

domu. Winni pociągnięni zostali pod sąd kryminalny.

Przy odprątaniu gruzów z spaloney katedry w Jorku znaleziono w głębi fundamentów mieszaninę piasku i trocin dębowych, z których wydobyto 60 do 70 monet różnych czasów, wielki srebrny napastrzek i kilkanaście pomniejszych, kilka sztuk kolorowego szkła, i t. d.

Z Przylądka Dobrey nadziei nadeszły tu do 2 Grudnia pomyślne doniesienia. Nowy Wielkorządca Lowry został tam polubiony. Wysłano zamtąd wiele pszenicy do Anglii i ostatni przewóz nie ma uchodzić najlepszym Gdańskiem.

Stolica osady Demerary, Georgetowne, dawniej Stobrak zwana, została w większej części przez pożar w pyrynę obroconą, i szkodę z tego przypadku podają do 300,000 Fs.

Xżę Northumberlandy kazał srebrne naczynia swoje i kosztowności w przewozie z Londynu do Dublina na rok w kwocie 90,000 Fs. za opłatą po 25 od sta zaręczyć.

TEATR NARODOWY.

Jutro we Czwartek, to jest dnia 12 b. m. daną będzie Drama w 5 aktach, pod tytułem: *Joanna z Montfaucon*,

W następującą zaś Niedzielę, to jest d. 15 b. m. daną będzie Melodrama w 3ch aktach, pod tytułem: *Lazarylla mata Cyganka*, w której JP. Springer w roli Lazarylli, w grze i tańcach, będzie miała zaszczyt polecić się Szanowney Publiczności,

W przyszły Wtorek, to jest dnia 17 b. m. na Benefis Izabelli Majewskiej, daną będzie Wielka Traiedya w 5 aktach, z Angielskiego Shakespeara na język Polski przełożona, pod tytułem: *Okrucieństwo i Miłość*, czyli *Zamek przerażenia* (Castle Spectre.)

DONIESIENIE LOTERYJNE.

Przy wielkiej Loteryi na Dobra Savenstein, prolongacyia ani odwołanie, miejsca mieć nie będzie, i Ciągnienie teyże w dniu 30tym Maja r. b. niezawodnie przyydzie do skutku.

Loteryja ta obejmuie następujące wygrane: 1mo Wielkie Państwo Savenstein z wcieloną do tegoż majątnością Schönech, lub Summa odkupna 200,000 Ryjś. W. W.

2do Dwa Wielkie Domy w Laybach wraz z przywilegiami i ogrodami, lub Summa odkupna 25,000 Ryńskich W. W.

Oprócz powyższych Realności obemytnie jeszcze ta Loterya 4179 Trefferów, wygrywających różne kwoty pieniężne w gotowiznie po 20,000. 5000. 4000. 3000. 2000. 1000. 500 &c. &c. aż do najmniejszej kwoty, która wynosi 20 Ryńskich.

Dla biorących razem 10 biletów, bardzo korzystną jest gratyfikacya, gdyż udziela im się w dodatku 11ty różowy lub niebieski gratis los, na które oprócz ogólnej gry na Dobra i Summy, przeznaczona jest jeszcze osobna liczba 6000 wygranych po 7500. 2500. 500. 400 &c. &c. wynosząca summę 80,000 Ryńskich. Procz tego zaś, taki różowy lub niebieski gratis los, kaźden w szczególności najmniej 10 Ryńskich wygrać musi.

Loterya ta przeto, przedstawia w ogóle 10,182 Losów wygrywających, po 200,000. 25,000. 20,000. 7500. 5000. 4000. 3000. 2500. 2000. 1000. 500. 400 &c. &c. wynoszących ogólną Summę 410,000 Ryńskich W. W.

Ilość Losów sprzedanych jest tylko 106,000, między temi zaś jak wyżej wykazano, znalazł się 10,182 Trefferów, przy tak bliskiej przeto proporcyci, i korzystnem rozklasyfikowaniu wygranych Loterya ta słuszną znalazła powabę, gdyż losy już w większej części są rozebrane, a mała jeszcze ilość

tychże, także zapewne wkrótce wyczerpaną zostanie.

Los jeden kosztuje 10 Ryń: Walutą Wiedeńską lub 18 zł. Pol. dostać ich można u Józefa Louis w Rynku przy Ulicy Grodzkiej Nro 24, gdzie i obszerny plan tej Loteryi gratis udziela się.

Dnia 9 i 10 Marca 1829 r.

Cena Zbóż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	24 —	22 —	20 —	14 —
— Żyta	10 15	10 —	9 —	8 15
— Jęczmienia	10 —	9 —	8 —	7 15
— Grochu	12 —	10 —	9 —	— —
— Owsa	5 15	5 —	4 24	— —
— Jagieł	18 —	17 —	16 —	— —
— Rzepaku	27 —	25 —	24 —	— —

LOTERIA KRAJOWA.

W 337 Ciągnienu dnia 11go Marca, 1829 roku w przytomności Osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały Numera następujące:

54. 59. 21. 68. 50.

Przyszłe 338 Ciągnienu dnia 18go Marca 1829 r. przypada.

DONIESIENIA.

Wydział Dochodów Publicznych i Skarbu &c.

Przywodząc do skutku Uchwałę Senatu Rządzącego z dnia 13 Lutego r. b. Nr. 631 zawiadomienia Publiczność, iż w dniu 18 b. m. o godzinie 9 zrana, rozpocznie się na gruncie Folwarku Rakowice w Gminie Mogiła sytuowanym publiczna Licytacya sprzedaży, garncy miedzianych w gorzelnii tamtejszey, krów, wódki szumówki i innych ruchomości, do wieczystego Dzierżawcy tegoż folwarku należących, przez Skarb Publiczny zasekwestrowanych i w dozor oddanych; na którym to terminie życzący sobie nabycia tych efektów, z gotowem pieniężnem stawić się zechcą.

W Krakowie dnia 3 Marca 1829 r.

X. Bystrzonowski.

Gałamski. Sekr. Wydz.

W dniu 17 Marca 1829 r. o godzinie 10tej ranney, w Krakowie w gmachu Sukiennicach w drodze ekzekucyi Sądowej, odbędzie się publiczna Licytacya kosztowności, jako to: zegarka złotego z portretem łańcuszkiem i kluczkiem, kulczyków i pierścionków brylantowych; oraz dyamentowych; chęć zatem licytować mających, podpisany Komornik na czas i miejsce oznaczone zaprasza.

W Krakowie dnia 7 Marca 1829 r.

Teodor Jaworski, Kom. Sąd.

Handel pod firmą Starozakonných Eteli Frenkel z synem Wolf Frenkel, ostrzega Przewziętną Publiczność, aby Jonasowi Frenkel, jako nie należącemu do tego handlu, nikt nie dawał wiary, ani w jaką czynność z nim wchodził, gdyż nigdy do tego handlu nie należał, i tenże za jego długi nie będzie odpowiadał.